

سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور

جمهوری اسلامی ایران
وزارت کار و امور اجتماعی

ویرایش دوم

طبقه بندی استاندارد مشاغل استرالیا ASCO

مک لنان، کارشناس آمار

مرکز آمار استرالیا

تهیه و تدوین: روابط بین الملل سازمان

* فهرست علائم اختصاری به کار رفته *

ABS	مرکز آمار استرالیا
AQF	چارچوب گواهی نامه در استرالیا
ASCO	طبقه بندی استاندارد مشاغل استرالیا
CAE	کالج آموزش های مهارت های پیشرفته
DEETYA	اداره استخدام، تحصیلات، آموزش و امور جوانان
ISCO	طبقه بندی استاندارد مشاغل بین المللی
nec	این طبقه بندی در جاهای دیگر وجود ندارد
nfd	تعریف تکمیلی وجود ندارد
NZSCO	طبقه بندی استاندارد مشاغل نیوزیلند
TAFE	آموزش های فنی و تکمیلی

فصل اول

مقدمه

ویرایش دوم طبقه بندی استاندارد مشاغل استرالیا (ASCO)، نتیجه بازنگری برنامه ای است که مشترکاً توسط گروهی از دفتر آمار استرالیا (ABS) و اداره استخدام، تحصیل، آموزش و امور جوانان (DEETYA) برای استفاده در گردآوری، چاپ و تحلیل علم آمار انجام گرفته است.

ارگان های اصلی دولتی از قبیل بخش استخدام کشوری، اداره مهاجرت و امور چند فرهنگی و اداره بهداشت و ایمنی کار، ASCO را در سیستم های گزارشی خود پذیرفته اند.

علاوه بر آن، ASCO، استاندارد خاصی برای گزارش حوادث محل کار تحت قانون اصلاح شده مقررات بهداشت و ایمنی شغلی (استخدام کشوری) سال ۱۹۹۱ در نظر گرفته است. سایر سازمان ها چه در بخش دولتی و چه در بخش خصوصی، برای نگهداری و سازماندهی اطلاعات مربوط به مشاغل، برای اهدافی از قبیل توسعه و بازنگری سیاست، مدیریت منابع انسانی، تجزیه و تحلیل بازار کار و تحقیقات اجتماعی نیز از ASCO استفاده می نمایند.

در تمام آمار گیری ها، بررسی ها و ارزیابی های ABS که اطلاعات شغلی را جمع آوری می کنند، از جمله سرشماری نفوس و مسکن سال های ۱۹۸۶، ۱۹۹۱ و ۱۹۹۶، ارزیابی نیروی کار، ساعت و دستمزد کارگران، الگوهای اشتغال و بیکاری و بررسی طیف وسیعی از خانواده ها با موضوع های ویژه و خاص بازار کار و اجتماع، ASCO کاربرد دارد. همچنین در گردآوری اطلاعاتی نظیر تولد، مرگ، ازدواج و طلاق از ASCO استفاده می شود.

این بخش های مقدماتی، نمای کلی اساس مفهومی و ساختار ویرایش دوم ASCO را فراهم کرده و برخی از تفاوت های اصولی موجود بین ویرایش های اول و دوم ASCO را بطور آشکاری تشریح کرده و در مورد آیین نامه ساختاری و رئوس فرمت کلی تعاریف گروهی و شغلی ویرایش دوم ASCO توضیح می دهد.

بازنگری چاپ اول ASCO

صنعت گسترده و رایج، هزینه تغییرات و بازسازی تکنولوژیکی و رویکردهای مهارت محور برای ارتقاء و ورود به مشاغل، از جمله عواملی است که تغییرات قابل ملاحظه ای را در بازار کار استرالیا ایجاد کرده است. با ویرایش اول ASCO در سال ۱۹۸۶ و برای اطمینان از اینکه آمارهای شغلی طبقه بنده

شرایط مرجع برای بازنگری به شرح ذیل میباشد.

۱. فراهم کردن چارچوبی برای تجزیه و تحلیل بازار کار مشاغل استرالیا طی سال های ۱۹۹۶

تا ۲۰۰۵

۲. احتساب پیشرفت های مهم و جدید در اشتغال، آموزش و تحصیل و مخصوصاً هزینه

بازسازی و رویکردهای مهارت محور برای ارتقاء مشاغل و مشاغلی گوناگون

۳. احتساب تغییرات و توسعه در مشاغل خاص به دلیل تغییرات تکنولوژیکی و بازسازی صنعت

۴. فراهم کردن آمارهای مطمئن و صحیح قابل قیاس با آمارهای انجام شده از ویرایش اول

ASCO و طبقه بندی استاندارد مشاغل بین المللی ISCO

۵. توسعه یک برنامه پشتیبانی برای ویرایش سوم سرشماری سال ۲۰۰۶

ساختار طبقه بندی ویرایش دوم در نیمه سال ۱۹۹۶ و با ذکر جزئیاتی که در

"Information Paper" ارائه شده، به پایان رسید. طبقه بندی استاندارد مشاغل استرالیا

ژوئیه سال ۱۹۹۶ میلادی منتشر شد. از اواسط سال ۱۹۹۶ به بعد، ویرایش دوم به ABS

معرفی شد.

ویرایش دوم با ارزیابی ساعت و دستمزد کارگران در ماه می سال ۱۹۹۶ میلادی و ارزیابی نیروی کار و

آمار نفوس و مسکن ۱۹۹۶ در آگوست ۱۹۹۶ آغاز شد. اطلاعات شغلی کسب شده از اطلاعات آماری و

از ارزیابی ساعت و دستمزد کارگران به هر دو ویرایش (اولی و دومی) ASCO برمی گردد که لینکی

بین دو نسخه طبقه بندی مشاغل ایجاد می کند .

اطلاعات شغلی گردآوری شده در مورد الگوهای اشتغال و بیکاری در ویرایش دوم ASCO گنجانده شده

است.

اطلاعات آماری ۱۹۹۵ این ارزیابی ها را از ابتدا به ویرایش اول ASCO اضافه کرده و مجدداً در

ویرایش دوم نیز آمده است .

هماهنگی

هماهنگی های بین مشاغل این دو ویرایش در ضمیمه A و B این سند آمده است. این مطابقت ها نشان دهنده لینک هایی از ویرایش دوم ASCO به ویرایش اول ASCO و بر عکس می باشد. در این هماهنگی، گاهی رابطه یک به یک و گاهی رابطه نسبی بین مشاغل دیده می شود. این هماهنگی ها، یک لینک معنایی بین مشاغل در هر دو ویرایش ASCO به وجود می آورد. بدنبال تکمیل فراگرد جمع آوری اطلاعات از طریق سرشماری نفوس و مسکن ۱۹۹۶، فایل لینک مفصلی به طور مشروح که بیانگر روابط نسبی (به علاوه لینک هایی که روابط یک به یک در آن ها دیده می شود) است، ایجاد خواهد شد.

کدگذاری اطلاعات مشاغل

این نشریه، سند مرجعی است که هدفش ارائه صورت مشروح و مفصلی از محتوی و ساختار ویرایش دوم ASCO و کمک به تفسیر اطلاعات آماری طبقه بندی شده می باشد و به هیچ عنوان وسیله ای برای اختصاص دادن اطلاعات در مورد شغل های خاص در طبقات شغلی ویرایش دوم ASCO نمی باشد. اختصاص کدهای ASCO به مشاغل یا توصیف های شغلی، نیازمند به کار بردن یک سیستم قانون محور جهت تضمین اجرای دقیق و پیوسته سیستم است. جهت دستیابی به این هدف، ABS با توسعه این سیستم، آن را سیستم کدگذاری ASCO نامید.

علاوه بر عناوین شغلی، پاسخ های اختصاصی منطقی و پیوسته از گردآوری های آماری در هر سطحی از ساختار ASCO، به عنوان حداقل اطلاعات لازم در مورد وظایف شغلی مورد نیاز است. بر اساس پیوست پاسخ های داده شده در گردآوریهای ABS، سیستم کدگذاری جهت استفاده در یک روش ساختاری طراحی شده است.

در گردآوری اطلاعات آماری، پاسخ ها ناشی از چهار سوال متفاوت می باشد: (۱) عنوان شغلی، (۲) انجام وظایف اصلی، (۳) صنعت کارفرما و (۴) نام کارفرما می باشد. لازم به ذکر است اولویت اصلی به عنوان شغلی داده شده است، اما انجام وظایف اصلی در کار (شغل) کاربرد گسترده تری دارد. اطلاعات حاصله از پاسخ به سوال صنعت و نام کارفرما، کاربرد محدودی دارد. این سیستم ساختاری کدگذاری، از طریق کدگذاری کامپیوتری یا به عنوان روند اداری یا دفتری قابل اجرا است. لازم به ذکر است هیچ تفاوت عملی بین این دو نوع کدگذاری وجود ندارد. این کدگذاری ها بر اساس رویکردها، پیوست و روش کدگذاری مشابهی طراحی می شوند.

بازنگری ASCO همراه با توسعه یک سیستم کدگذاری ساختاری بر اساس سیستم عامل ویندوز برای PCS، که باعث می شود پاسخهای مشاغل در یک گروه واحد یا در سطحی بالاتر و دقیق تر در طبقه بندی مشاغل کدگذاری شوند، قرار گیرند. این سیستم بر اساس سیستم عامل ویندوز جایگزین سیستم کارشناسی ASCO خواهد شد. سیستم کارشناسی ASCO در راستای کدگذاری در ویرایش اول ASCO و بر اساس سیستم عامل DOS بوده است.

به کاربرانی که خواهان اختصاص کدهای ویرایش دوم ASCO به اطلاعات شغلی هستند، سفارش شده است تا به نشریه بعدی طبقه بندی استاندارد مشاغل استرالیا و راهنمای سیستم کدگذاری ویرایش دوم رجوع کنند. راهنمای سیستم کدگذاری شامل یک فهرست کدگذاری و یک راهنما برای استفاده از فهرست کدگذاری می باشد.

سیستم کدگذاری کامپیوتری با سیستم عامل ویندوز، با محتویات کامل هر دو نشریه چاپ شده (ویرایش اول و دوم) در ویرایش دوم طبقه بندی استاندارد مشاغل استرالیا در دسترس می باشد.

بازبینی و تجدید نظر ASCO

برای پیشرفت یک طبقه بندی آماری، مسئله و موضوع بسیار مهم، نیاز ایجاد به طبقه بندی است که برای مدت طولانی تری بتوان از آن استفاده کرد. این استحکام، تجزیه و تحلیل ردیف های زمانی معنادار اطلاعات اختصاص یافته به آن طبقه را آسان می سازد. در این مرحله، پیش بینی می شود که ویرایش دوم ASCO تقریباً برای ۱۰ سال اعتبار خواهد داشت. اگر چه پیش بینی های لازم برای تغییرات جزئی ASCO از قبیل روز آمد کردن شرح و توصیف های شغلی وجود دارد، اما در جای دیگری توضیح می دهد که شرایط قابل ملاحظه کاربر برای تضمین ایجاد تغییر نیز وجود دارد.

توانایی قیاس بین المللی

با ایجاد و گسترش طبقه بندی استاندارد مشاغل بین المللی (ISCO) توسط سازمان بین المللی کار (ILO) در ژنو، نسخه اول ISCO در سال ۱۹۸۵ و نسخه ویرایش شده آن در سالهای ۱۹۶۸ و ۱۹۸۸ به چاپ رسیده است. فراهم کردن اساسی برای مقایسه آمارهای شغلی بین المللی میان کشورهای عضو و ارایه یک مدل معنایی برای توسعه طبقه بندی های شغلی ملی، از اهداف مهم ISCO می باشد.

ISCO - 88 جدیدترین ویرایشی است که با استفاده از یک اساس معنایی مشابه با اولین ویرایش ASCO منتشر شده است. در زمان انتشار آن در سال ۱۹۸۶، ویرایش اول ASCO به طور قابل ملاحظه ای با طبقه بندی های شغلی دیگر که مراکز آماری ملی و بین المللی از آن استفاده می کردند

همچنین ISCO - 88 در چارچوب معنایی برای طبقه بندی مشاغل از این معیارها استفاده می کند . چهار سطح مهارتی به کار رفته در چارچوب مقوله های طبقات آموزشی تعریف می شود و سطوحی که در طبقه بندی استاندارد آموزشی بین المللی ظاهر می شود توسط سازمان علمی ، آموزشی و فرهنگی سازمان ملل منتشر شده است .

ISCO - 88 شامل ۱۰ گروه اصلی ، ۲۸ زیرگروه اصلی ، ۱۱۶ گروه فرعی و ۳۹۰ گروه واحد می باشد. در ISCO - 88 سطح شغلی تعریف نشده است . اما انتظار می رود که هر یک از کشورها، با توجه به مقتضیات و شرایط ملی مناسب خود، این سطح جزئی را ایجاد و توسعه دهند .

۱۰ گروه اصلی ISCO - 88 کاملاً و در کل شبیه به ۹ گروه اصلی ویرایش دوم ASCO هستند . مهم ترین تفاوت در سطح گروه اصلی ISCO - 88 ، تعریف کارگران شیلات و کشاورزی با مهارت به عنوان یک گروه اصلی جداگانه (گروه اصلی ۶) می باشد در حالی که در ویرایش دوم ASCO این گروه شامل کشاورزان و مدیران کشاورزی به عنوان یک زیر گروه اصلی در گروه اصلی ۱ که مدیران و مجریان میباشند و کارگران باغبانی و کشاورزی با مهارت به عنوان یک زیر گروه در گروه اصلی ۴ که گروه کارگران مربوطه و تجار و بازاریان می باشد ، تعریف شده است .

همچنین ISCO - 88 یک گروه اصلی دیگر (گروه صفر) برای نیروهای مسلح در نظر گرفته است . در ویرایش دوم ASCO ، شغل های مخصوص نیروهای مسلح (در صورت وجود) در معادل های غیر نظامی در این طبقه و یا در طبقه مشاغل خاص دیگر طبقه بندی می شوند . هماهنگ با ISCO - 88 ، ویرایش دوم ASCO نیز اکنون زیر گروه اصلی را به عنوان سطح برآمده ای بین گروه های اصلی و فرعی در بر گرفته است .

طبقه بندی استاندارد مشاغل نیوزیلند

در سال ۱۹۹۵ ، در پی بازنگری و بازبینی جزئی طبقه بندی استاندارد مشاغل نیوزیلند سال ۱۹۹۰ ، اداره آمار نیوزیلند ، طبقه بندی جدید استاندارد مشاغل نیوزیلند (۹۵) را منتشر کرد .

این طبقه بندی جدید، یک طبقه بندی مهارت محور است که از سطح و تخصص مهارت به عنوان معیار اولیه برای طبقه بندی مشاغل استفاده می کند .

NZSCO 95 شامل ۹ گروه اصلی می باشد و مانند ویرایش دوم ASCO، شامل ۵ سطح مشابه طبقه بندی در (۱) گروه اصلی (۲) زیر گروه اصلی (۳) گروه فرعی (۴) گروه واحد (۵) مشاغل می باشد .

در ابتدای مرحله ویرایش دوم ASCO کانون توجه به طبقه بندی مشترک استرالیا و نیوزیلند معطوف گردید. بنابراین یک سری موضوعات عملی و کاربردی مانع این پیشرفت شدند، مخصوصاً هنگام بازیابی ASCO در ارتباط با NZSCO و نیاز فوری برای آماده کردن ویرایش دوم ASCO برای استفاده در آمارگیری سال ۱۹۹۶ از عوامل کاهش دهنده سرعت کار بودند.

فصل دوم

اساس معنایی طبقه بندی استاندارد مشاغل استرالیا

مفاهیم شغل و حرفه

طبقه بندی ASCO یک طبقه بندی مهارت محور است که تمام مشاغل را در نیروی کار استرالیا در بر می گیرد. مفهوم « شغل » و « حرفه » به طور اساسی به درک مفهوم طبقه بندی بر می گردد.

شغل : به مجموعه ای از وظایف مشخص گفته می شود که به وسیله یک شخص انجام می شود و در عوض انجام آن وظایف، حقوق و دستمزد دریافت می کند. البته برخی از مردم ممکن است برای خودشان کار کنند و از کسی حقوق و یا دستمزد دریافت نکنند، اما به هر حال آن ها به عنوان شخصی که شاغل است و متعلق به نیروی کار است، در نظر گرفته می شود.

حرفه : به مجموعه ای از شغل ها گفته می شود که در آن اشخاص یک سری وظایف مشابه به یکدیگر انجام می دهند. حرفه در ASCO به مجموعه شغل هایی که برای اهداف طبقه بندی دلیل وجود شباهت در کارها و وظایف اصلی اشان در یک گروه قرار می گیرند، گفته می شود.

معیار طبقه بندی : سطح و تخصص مهارتی، دو معیار اصلی برای طبقه بندی مشاغل در ASCO محسوب می شوند.

سطح مهارت : سطح مهارت هر حرفه ای بر اساس دو عامل تعیین می گردد:

(۱) نقش و حوزه دامنه (۲) پیچیدگی کارهای مربوطه

این بدان معناست که هر چه دامنه شغلی بزرگتر باشد و پیچیدگی کارهای مربوطه به آن شغل بیشتر باشد در نتیجه سطح مهارت آن شغل بالاتر و بیشتر است .

همان طور که در ویرایش اول ASCO آمده است به صورت عملیاتی، با توجه به میزان تحصیلات رسمی، آموزش حین کار و تجربه کاری در گذشته که معمولاً برای عملکرد رضایت بخش و مطلوب در مورد برخی از کارها الزامی است ، سطح مهارت اندازه گیری می شد .

امادرویرایش دوم ASCO ، معیار سطح مهارت محدودتر از معیارهای سطح مهارت در ویرایش اول می باشد. در ویرایش دوم ، اندازه گیری عملیاتی سطح مهارت به روش متفاوت تری انجام می گیرد. به ویژه، مرجع آموزش حین کار مولفه کم رنگ تری در اندازه گیری عملیاتی است .

در حالی که مفهوم سطح مهارت در ویرایش دوم ASCO بدون هیچ گونه تغییری باقی می ماند . معیار عملیاتی اندازه گیری سطح مهارت به بازتاب ابتکارات و نوآوریها بر مبنای شایستگی در اشتغال و آموزش و افزایش تاکید بر روی شرایط ورودی به هر حرفه بستگی دارد. تاکید شرایط ورودی روی قسمتی از سختی و دشواری کار قرار می گیرد که در اندازه گیری سطح مهارت مورد نیاز برای انجام رضایت بخش و مطلوب وظایف می باشد .

معیار اندازه گیری سطح مهارت در ویرایش دوم ASCO عبارت است از :

۱. میزان آموزش یا تحصیلات رسمی

۲. تجربه کاری در گذشته (که معمولاً برای ورود به هر حرفه ای لازم است)

در مواردی که اطلاعات مربوط به شرایط ورودی در دسترس نباشد ، در صورت مقدور حداقل استانداردهای مهارتی مرتبط در نظر گرفته می شود .

در صورتی که اطلاعات این معیارها کافی نباشد، سطح مهارت از طریق معیارهای ثانویه زیر مشخص خواهد شد .

❖ میزان علم و دانش مورد نیاز

❖ دامنه مهارت های مورد نیاز

❖ تغییر پذیری محیط عملیات

❖ سطح آزادی که به وسیله میزان اختیار و انتخابی که ممکن است برای انجام برخی وظایف لازم و

ضروری باشد .

در ویرایش دوم ASCO ، مدت آموزش حین کار ، معیار مشخصی برای اندازه گیری سطح مهارت نمی باشد .

پاسخ به لزوم تغییرات موجود در نیروی کار استرالیا این است که تاکید ویرایش دوم ASCO روی تاکید بسیار بر آموزش بر مبنای شایستگی می باشد، درحالی که رویکرد زمان محور ویرایش اول ASCO که تاکیدش روی مدت زمان آموزش حین کار می باشد. علاوه بر شرایط ورودی به یک حرفه که ویرایش دوم ASCO بر آن تاکید بسیار دارد، با آموزش حین کار مغایرت دارد. اگر چه در مواردی که سطح مهارت ورودی غیر مرتبط باشد، آموزش حین کار به عنوان معیار ثانویه ورودی به کار در نظر گرفته می شود.

تعیین سطح مهارت هر حرفه نیازمند یکسری قضاوت های درونی و ذهنی است. در نتیجه بازبینی، ارائه شرایط سطح مهارت در مشاغل و تعاریف گروه، نشان دهنده بهترین قضاوت از تیم پروژه است و باید به صورت گویا و اخباری تفسیر شوند.

لازم به ذکر است که برای برخی از مشاغل، مسیرهای ورودی متعددی وجود دارد. که در این موارد، حرفه و تعاریف گروه، مسیرهای ورودی را تعریف خواهند کرد. با ادامه تغییرات در ابتکارات و نوآوریهای آموزشی و تحصیل، مخصوصاً واژگانی که گواهی نامه های تحصیلی رسمی را تشریح می کنند تعاریف به صورت کلی اما به دقت زمان چاپ نوشته می شود.

نکته قابل ذکر این است که سطح مهارتی در ASCO، ویژگی و صفت مشاغل است نه ویژگی اشخاص که شاغل در آن مشاغل هستند. برای طبقه بندی حرفه «لوله کشی» در سطح مهارتی خاص در ساختار ASCO، لازم است که به میزان تحصیلات رسمی و تجربه کاری در گذشته که معمولاً برای ورود شخص به آن حرفه لازم است، توجه کرد.

هنگام کدگذاری مشاغل در ASCO، ارتباطی ندارد که آیا شخصی که به عنوان لوله کش مشغول به کار است، دارای این میزان تحصیلات یا آموزش رسمی یا تجربه کاری در گذشته باشد.

به هر حال برای طبقه بندی در حرفه «لوله کشی» اهمیتی ندارد که شخص، یک لوله کش بسیار ماهر یا لوله کشی در حد متوسط و یا لوله کشی خیلی بی مهارت و بی تجربه است. به هر حال شغل این شخص در حرفه «لوله کشی» طبقه بندی می شود و کد ASCO به حرفه لوله کش تعلق می گیرد.

در ویرایش دوم ASCO، تعاریف و توصیف های مشاغل اشخاص، الزاماً به صورت کلیات در یک حوزه شاغل خاص که ممکن است در محتوی و ویژگی هایشان مطابق با صنعت و بازرگانی و موقعیت متفاوت باشند، قرار می گیرد. اطلاعات در این تعاریف و توصیف ها باید تفسیر شوند و مطابق با آن تعاریف استفاده شوند.

تخصص مهارت: تخصص مهارتی یک حرفه، نقش دانش زمینه‌ی مورد نیاز، ابزار و تجهیزات مورد استفاده، وسایل مورد نیاز در حین انجام کار و کالاها یا خدمات ارائه شده در ارتباط با وظایف انجام شده در آن کار است.

تعریف تخصص مهارت در ویرایش دوم ASCO همانند آنچه که در ویرایش اول ASCO می‌باشد، بدون هیچ گونه تغییری آمده است. اما در ویرایش دوم، مرجعی نیز برای فعالیت‌های غیر تولیدی وجود دارد. برای مثال، ابزار و تجهیزات می‌توانند همه اشکال تجهیزات کامپیوتری، تعاملات شخصی و هنر یا تکنیک‌های طراحی را شامل شوند. وسایل مورد نیاز برای انجام کار می‌تواند شامل، اطلاعات و خدمات شخصی یا گروهی باشد. واژه «کالا و خدمات تولیدی» ویرایش اول در ویرایش دوم به «کالا یا خدمات ارائه شده» تغییر نام داده است.

حوزه دانش مورد نیاز: دانش موضوعی در زمینه حرفه مورد نظر که برای عملکرد مطلوب یک حرفه الزامی و ضروری است.

ابزار و تجهیزات به کار رفته: ابزار و تجهیزات به کار رفته، شامل تمام مدل‌های ماشین‌آلات، دستگاه‌ها، تجهیزات کامپیوتری یا ابزار دستی به کار رفته در انجام کارها، به علاوه ابزار فکری از قبیل تعامل شخصی و تکنیک‌های طراحی یا هنر می‌باشد.

واژه ماشین‌آلات برای توصیف تجهیزات متحرک یا ثابتی به کار می‌رود که از نظر سایز و اندازه، بزرگ هستند و کارهای مرتبط متعددی انجام می‌دهند و معمولاً به وسیله یک اپراتور که در درون دستگاه قرار می‌گیرد، کنترل می‌شود. واژه دستگاه برای توصیف تجهیزات ثابتی به کار می‌رود که به بزرگی ماشین‌آلات نیستند، یک کار انجام داده و معمولاً به وسیله اپراتوری خارج از دستگاه کنترل می‌شود. واژه ابزار دستی برای توصیف تجهیزاتی به کار می‌رود که آنقدر کوچک هستند که یک فرد به راحتی میتواند آن‌ها را جا به جا کند.

وسایل مورد استفاده در حین کار: این وسایل عبارتند از وسایلی که ماهیت عینی و انتزاعی داشته که به عنوان بخش لازم و ضروری برای انجام کار انتخاب، پردازش، تغییر ماهیت، تصفیه و یا ساخته می‌شوند. چوب، فلز، اطلاعات و داده‌های حسابداری، متن، اشخاص و سازمان‌ها نمونه‌هایی از این وسایل هستند که کار روی آن‌ها انجام می‌گیرد.

کالا یا خدمات ارائه شده: محصول نهایی که در پایان انجام کار در یک حرفه حاصل می‌شود، در این قسمت قرار می‌گیرد.

کالاهای فیزیکی، خدمات شخصی یا دیگر خدمات، کالاهای انتزاعی از قبیل اطلاعات آماری یا برنامه نرم افزاری کامپیوتر جزئی از کالاها یا خدمات ارائه شده هستند.

کاربرد معیار: معیار طبقه بندی که در بالا ذکر شد برای سازماندهی مشاغل فردی در گروهی بزرگتر و به روش های متفاوتی صورت می گیرد.

اهمیت نسبی پیوست در معیار طبقه بندی و در سطوح مختلف طبقه بندی مشاغل می تواند اثر قابل ملاحظه ای در ساختار طبقه بندی داشته باشد. لذا مدل معنایی برای طبقه بندی مشاغل، نیازمند مشخص کردن اهمیت و ارزش مربوط به معیار طبقه بندی خاص در سطوح خاص طبقه بندی می باشد. هنگام استفاده از چنین مدلی برای ایجاد و ساخت یک طبقه، باید اطمینان حاصل کرد که ساختار و ویژگی های طبقه بندی، معنادار هستند و نیازها و نیازمندی های کاربر را برآورده می سازد و برای تولید و انتشار اطلاعات آماری و سایر اطلاعات می توان از آن ها استفاده کرد.

اگر چه معیار طبقه بندی مشاغل در ویرایش دوم ASCO تا حد زیادی شبیه همان معیار استفاده شده در ویرایش اول می باشد، اما کاربرد این معیارها برای طراحی طبقه بندی مشاغل در ویرایش دوم در بخشی از بازنگری لحاظ شده است. تغییرات مهم و بسیاری که در ساختار و تکنولوژی طبقه بندی مشاغل صورت گرفته، ادامه تغییرات در نیروی کار استرالیا و بیان برخی از مشکلات که استفاده کنندگان از این طبقه بندی در ویرایش اول بیان کردند، از جمله مسائلی است که در ویرایش دوم منعکس شده است. در ویرایش اول ASCO، یکی از عوامل مهم و اصلی ارزیابی مشاغل در گروه های اصلی، سطح مهارت بود. بر اساس نوع تفسیر درست از معیار تخصصی مهارتی، گروه های فرعی، گروه های واحد و مشاغل با یکدیگر متفاوت هستند. جامع ترین سطح حرفه که در گروه های واحد قرار می گیرد، بر اساس سطح مهارتی پر از جزئیات، بعضی مشاغل با یکدیگر فرق دارند. برای نمونه، مشاغلی از قبیل نظارت یا سرپرستی و کارآموزی یا شاگردی در این سطح واحد تعریف می شوند.

سطح مهارتی گروه های اصلی

پر واضح بود که در مشورت های اولیه با سرمایه گذاران اصلی که به شدت از ویرایش دوم ASCO حمایت می کردند، آنها خواهان به کار بردن دائمی و همیشگی سطح مهارتی به عنوان یکی از معیارهای اصلی و اولیه برای تفاوت های گروه های اصلی بودند. کاملاً مشخص بود که در ویرایش اول ASCO گروه های اصلی بر اساس سطوح مهارتی، به اندازه کافی با یکدیگر تفاوت نداشتند.

برای مثال ، در ویرایش اول، همه مشاغلی که کارهای اصلی و اولیه آن ها، فروش می باشد، در گروه اصلی ۶ یعنی فروشندگان و کارگران خدماتی بخش خصوصی طبقه بندی می شوند.

حتی اگر سطح مهارتی یک حرفه خاص بالاتر یا پایین تر از سطح مهارتی مشاغلی خاص تر در گروه اصلی ۶ باشد . نتیجه کار این بود که ساختار طبقه بندی ایجاد می شود که گروه های اصلی و فرعی را با یکدیگر مقایسه می کند .

بنابراین در سطح مهارتی بسیاری از گروه های اصلی ویرایش اول ASCO تداخل و همپوشی بارزی بین گروه های اصلی و فرعی، مخصوصاً در بسیاری از مشاغل موجود در گروه اصلی ۱ یعنی مدیران و مربیان که با مهارت کمتری نسبت به بسیاری از مشاغلی موجود در گروه اصلی ۲ یعنی متخصصین داشتند، پیش آمد.

همچنین تداخل و همپوشی بارزی بر حسب سطح مهارتی بین مشاغلی موجود در گروه اصلی ۴ «متخصصین ماهر» گروه اصلی ۵ «کارمندان» و گروه اصلی ۶ «فروشندگان و کارگران خدماتی» نیز دیده می شود .

هدف اصلی بازبینی، طراحی ساختار طبقه بندی در گروه های اصلی که بر حسب سطح مهارت شباهت بیشتری به ویرایش اول داشتند ، می باشد . تحقق این امر بدون در نظر گرفتن جدی معیار سطح مهارت برای ایجاد مقوله طبقه بندی که برای بیشترین اهداف تحلیلی مفید باشد، ممکن نیست . ارزش در نظر گرفته شده در ویرایش دوم ASCO ، واگذار کردن هر یک از گروه های اصلی در ویرایش ASCO به یکی از ۵ سطوح مهارتی کلی می باشد . با ملاحظه تعدادی از موضوعات علمی و کاربردی از جمله، احتمال و تعادل آماری تصمیم بر آن شد که در ویرایش دوم ۹ گروه اصلی ایجاد شود . در درجه اول تفاوت این گروه های اصلی بر اساس سطح مهارت آن ها با یکدیگر بود و هنگامی که دو گروه اصلی از لحاظ سطح مهارت ، یکسان به نظر می رسیدند تفاوت و تمایز آن ها بر اساس تخصص مهارتشان با یکدیگر لحاظ می شد .

سطح مهارت و چارچوب گواهی نامه استرالیا

در ویرایش دوم ASCO، معیار به کار رفته برای اندازه گیری سطح مهارت ، آموزش و یا تحصیل رسمی و تجربه کاری در گذشته که معمولاً برای ورود به هر حرفه ای لازم است ، می باشد .

با معرفی چارچوب جدیدگواهی نامه استرالیا ، ویرایش دوم ASCO واژگان جدیدی برای سطوح مختلف

توصیف کامل و مفصلی از سطوح مختلف در AQF در راهنمای اجرایی چارچوب گواهی نامه استرالیا (آگوست ۱۹۹۵) به وسیله شورای وزارت تحصیل ، اشتغال ، آموزش و امور جوانان منتشر شده است ، موجود است .

سطوح گواهی نامه ها در چارچوب گواهی نامه استرالیا به شرح ذیل است .

- گواهی نامه ۱
- گواهی نامه ۲
- گواهی نامه ۳
- گواهی نامه ۴
- دیپلم
- فوق دیپلم
- مدرک کارشناسی
- گواهی نامه فارغ التحصیلی
- دیپلم فارغ التحصیلی
- مدرک کارشناسی ارشد
- مدرک دکتری

۵ سطح مهارتی در ویرایش دوم ASCO بر حسب سطوح چارچوب گواهی نامه استرالیا به شرح ذیل تعریف می شوند.

سطح مهارتی ۱ : اکثر مشاغل در گروه های اصلی ۱ و ۲ دارای سطح مهارتی متناسب با مدرک کارشناسی یا گواهی نامه بالاتر یا حداقل ۵ سال سابقه کار مرتبط هستند . در بعضی موارد علاوه برداشتن تحصیلات رسمی ، تجربه کاری مرتبط نیز لازم است .

سطح مهارتی ۲ : اکثر مشاغل در گروه اصلی ۳ ، دارای سطح مهارتی متناسب یا دیپلم یا فوق دیپلم یا حداقل ۳ سال تجربه کاری متناسب می باشد . در بعضی موارد علاوه برداشتن تحصیلات رسمی ، تجربه کاری مرتبط نیز لازم است .

سطح مهارتی ۳: اکثر مشاغل گروه های اصلی ۴ و ۵ دارای سطح مهارتی متناسب با ۳ یا ۴ AQF و یا حداقل ۳ سال تجربه کاری مرتبط می باشد. در بعضی موارد علاوه برداشتن تحصیلات رسمی، تجربه کاری مرتبط نیز لازم است.

سطح مهارتی ۴: اکثر مشاغل گروه های اصلی ۶ و ۷ دارای سطح مهارتی متناسب با ۲ AQF و یا حداقل ۱ سال تجربه کاری مرتبط می باشد. در بعضی موارد علاوه برداشتن تحصیلات رسمی، تجربه کاری مرتبط نیز لازم است.

سطح مهارتی ۵: اکثر مشاغل گروه های اصلی ۸ و ۹ دارای سطح مهارتی متناسب با تحصیلات تکمیلی راهنمایی اجباری یا گواهی نامه ۱ AQF می باشد.

جدول زیر ارزیابی گروه های اصلی در ۵ سطح مهارتی را توضیح می دهد:

سطح مهارتی	گروه اصلی	گروه اصلی
۱	مدیران و مجریان	۱
۱	متخصصان	۲
۲	دستیار متخصصان	۳
۳	ماهران و کارگران مربوطه	۴
۳	کارمند ارشد و کارگران خدماتی با تجربه	۵
۴	کارمند، فروشنده و کارگران خدماتی سطح متوسط	۶
۴	کارگران تولید و حمل و نقل سطح متوسط	۷
۵	کارمند، فروشنده و کارگران خدماتی سطح پایین	۸
۵	کارگران ساختمانی و امور مربوطه	۹

گر چه در ویرایش دوم ASCO سطح مهارتی از اهمیت فوق العاده ای نسبت به ویرایش اول برخوردار بوده است، اما قضاوت ها در مورد سطح واقعی مهارت یک حرفه ممکن است که همیشه موافق نظرات کاربران نباشد. در بعضی موارد، لازم و ضروری است که مشاغل را در گروه های اصلی که ممکن است سطح مهارتی بالاتر یا پائین تر داشته باشند، قرار داد. زیرا به کار بردن بسیار دقیق و موشکافانه معیار سطح مهارت در مشاغل نامتشابه، سبب می شود با یکدیگر در یک گروه قرار گیرند. در این موارد، مشاغل با مشاغل مشابهی که سطح مهارتی مختلفی دارند، در یک گروه قرار می گیرند. درست مانند ماهران و کارآموزان در گروه اصلی ۴.

شاگردان و کارآموزان

کاربرد معیار طبقه بندی شاگردان و کارآموزان در ASCO، نیازمند توضیح خاصی است. در ویرایش اول ASCO، مشاغل کارآموزی و شاگردی در گروه واحد و یکسان به عنوان مشاغلی که شاگردان و کارآموزان در آن آموزش می دیدند، طبقه بندی می شد.

بعضی از کاربران تصور می کنند که این کار منتهی به گروه های اصلی و فرعی می شود که از لحاظ سطح مهارت بسیار متفاوت هستند. برخی دیگر معتقدند که مناسب تر بود که بتوان تمام مشاغل را با یک تخصص مهارتی خاص در گروه واحد مشابهی تعریف کرد و اینکه در واقعیت و عمل، تفاوت کمی بین سطح مهارت یک شاگرد سال آخر و یک شخص ماهر کاملاً واجد شرایط وجود دارد. موضوع دیگر این است که در ویرایش اول ASCO، تنها یک حرفه شاگردی برای هر گروه واحد تعریف می شد. در آن دسته از گروه های واحد که شامل تعدادی مشاغل تجاری باشد، غیرممکن است تعداد کل اشخاص شاغل و در حال آموزش برای یک شغل خاص تعریف شود.

تاکید روی شرایط ورودی برای اندازه گیری سطح مهارت و ترک متعاقب آموزش حین کار به عنوان یک معیار اندازه گیری صحیح سطح مهارت، تیم بازبینی برای ارزیابی مجدد برداشت مشاغل شاگردی و کارآموزی در طبقه بندی هدایت کرد.

تجزیه و تحلیل پاسخ های مشاغل در اطلاعات آزمایشی سرشماری سال ۱۹۹۶، مشخص کرد که احتمالاً باید مشاغل شاگردی و کارآموزی در سطح مهارتی پائین تر طبقه بندی شوند (در گروه اصلی دیگر و متفاوت با حرفه اصلی و مادر). در نتیجه این تحلیل، مشخص شد که به طور کلی، طبقه بندی مشاغل شاگردی و کارآموزی در گروه های اصلی متفاوت تر از مشاغل اصلی شان غیر ممکن بود.

بنابراین به طور کلی مشاغل کارآموزی و شاگردی در گروه واحد یکسانی قرار می‌گیرند (به عنوان مشاغلی که در آن به شاگردان و کارآموزان آموزش داده می‌شود)، به استثنای کارآموزان دفتری، فروشندگان و کارآموزان خدماتی که به صورت گروه‌های واحد در نظر گرفته می‌شوند. این نکته را می‌توان پذیرفت که سطح مهارتی کسی که به عنوان شاگرد یا کارآموز وارد حرفه یا شغلی می‌گردد پائین‌تر از شرایط سطح مهارتی آن حرفه است.

اکثر ماهران گروه‌های واحد در ویرایش دوم ASCO که شامل یک حرفه شاگردی هستند مطابق با هر حرفه تجاری در آن گروه واحد هستند.

مشاغل نظارتی

نحوه برخورد مشاغل نظارتی و سرپرستی در ویرایش دوم ASCO با آنچه که در ویرایش اول آمده است، متفاوت می‌باشد. به طور کلی در ویرایش اول، مشاغل نظارتی در گروه واحد یکسانی با مشاغل غیرنظامی هم‌ردیفشان طبقه‌بندی می‌شدند.

در ویرایش دوم، در جایی که واضح و آشکار است که سطح آموزش و مهارتی بالاتر، لازمه ورود به یک حرفه نظارتی قدیمی است، این حرفه نظارتی در سطح مهارتی بالاتر طبقه‌بندی می‌شود. این بدان معنا است که حرفه نظارتی در گروه اصلی دیگری نسبت به مشاغل غیر نظامی هم‌ردیف قرار می‌گیرند.

بنابراین برای طبقه‌بندی تعدادی از مشاغل نظارتی و مشاغلی که آن‌ها روی آن مشاغل نظارت می‌کنند، ایجاد تفاوت لازم در اطلاعات گردآوری شده آماری غیر ممکن می‌باشد. در بعضی از این موارد، یک تفاوت مشهودی در کارها و وظایف انجام شده وجود دارد و بنابراین حرفه نظارتی جداگانه‌ای درون گروه واحد یکسان به عنوان حرفه‌ای که نظارت شده است، مشخص می‌شود.

نمونه‌هایی از مشاغل نظارتی که در سطح مهارتی بالاتر طبقه‌بندی شده‌اند، عبارتند از:

ناظران مشاغل خرده‌فروشی و فهرست‌برداری در سطح مهارتی ۴، گروه اصلی ۶ «کارمندان، فروشندگان و کارگران خدماتی سطح متوسط» طبقه‌بندی می‌شوند. در حالی که مشاغلی که به طور کلی به وسیله اشخاص نظارت می‌شوند در این طبقه‌بندی‌ها در سطح مهارتی ۵، گروه اصلی ۸، «کارمندان، فروشندگان و کارگران خدماتی سطح پائین» قرار گرفته‌اند.

نمونه هایی از مشاغلی که از نظر آماری امکان طبقه بندی ناظران در گروه اصلی در سطح مهارتی بالاتر وجود ندارد، عبارتند از:

ناظر، ناظر و ماشین کار خیاطی و ناظر، کارگران جنگل بانی و درخت بری، که در گروه های واحد یکسان به عنوان مشاغل غیر نظارتی طبقه بندی می شوند، (گروه اصلی ۷ «کارگران تولید و حمل و نقل سطح متوسط») اما به عنوان مشاغل جدا مشخص و تعریف می شوند.

تغییر ساختار در نیروی کار

تعدادی از تغییرات منعکس شده در ساختار ویرایش دوم ASCO، نتیجه شکل گیری مشاغل جدید و کاهش برخی از مشاغل در بازار کار استرالیا می باشد. افزایش بارز و فاحش بخش های مختلف صنعتی تا بخش های اقتصادی، مخصوصاً در بخش های فناوری اطلاعات و خدمات، منتهی به شکل گیری تعدادی از مشاغل جدید شده است.

همچنین تغییرات ساختاری و تکنولوژیکی در نیروی کار استرالیا باعث کاهش بسیاری از مشاغل قدیمی تر شده است. روند روز آمد کردن مهارت ها و آموزش های لازم برای بسیاری از مشاغل، سبب طبقه بندی مجدد مشاغل خاصی برای مناسب تر کردن سطح مهارت در ویرایش دوم شده است. گسترش و وسعت مهارت ها، آموزش و راه های مختلفی در آموزش و تحصیلات از موضوعات مهمی بود که سبب شکل گیری مشاغل کلی جدید شده است. کارگران در این مشاغل کلی جدید، چند مهارتی هستند و ممکن است وظائفی انجام دهند که بیش از یک حرفه تعریف شده سنتی را در برگیرد.

در توسعه ویرایش دوم ASCO، یکی از موضوعات مهم، مشخص کردن راه مناسبی در درون ساختار طبقه بندی برای توزیع این روند رو به رشد به سمت چند مهارتی و چند شاخه نمودن هزینه های صنعتی می باشد. تقاضای شدیدی برای انعطاف پذیری افزایش یافته ای در ساختار شغلی نیروی کار که در ساختار طبقه بندی منعکس شده است، وجود دارد.

شور و مشورت با تعدادی از سرمایه گذاران، این موضوع را آشکار کرد که این پروسه در برخی از بخش های اقتصادی و شرکت های بازرگانی به نحو احسن پیشرفت کرده است. در حالی که در بخش های دیگر، تخصص های سنتی هنوز باقی مانده است و یا تخصص های جدیدی در این پروسه وارد شده اند.

در ویرایش دوم به موضوع ایجاد مشاغل و گروه های واحد جدید برای مشاغل چند مهارتی جدید پرداخته است.

در زمانی که به عنوان گروه های واحد جدیدی برای مشاغل چند مهارتی جدید پرداخته است در زمانی که به عنوان گروه های واحد حفظ شده و مشاغلی برای بسیاری از مشاغل مخصوص می باشد. برای مثال، گروه فرعی ۴۱۱ «تکنسین مهندسی ماشین آلات» شامل گروه واحد ۴۱۱۱ «تکنسین مهندسی ماشین آلات عمومی» برای شکل گیری حرفه چند مهارتی می باشد، اما گروه های واحد برای برخی از مشاغل سنتی خاص تر از قبیل ابزار سازان همچنان محفوظ و باقی می ماند.

این رویکرد اجازه می دهد تا با استفاده از این طبقه بندی برای اندازه گیری محدوده ای که این روند به سوی چند مهارتی شدن طی می کند و بر روی بخش های مختلف اقتصادی اثر می گذارد، حدودی که مشاغل سنتی تر کم رنگ تر شده و محدوده ای که مشاغل جدید شکل می گیرند و ایجاد می شوند، وارد عمل گردد.

اگر چه برخی از کاربران تقاضای حذف بعضی از مشاغل خاص تر را خواهان هستند اما واضح است که بسیاری از کاربران به اطلاعات مفصل تری نیاز دارند. در نتیجه رویکرد پیشنهادی جایگزینی این بود که با انعکاس این انعطاف پذیری جدید به وسیله واگذاری مشاغل به اشخاص در بیش تر از یک طبقه در طبقه بندی، برای بازتاب مهارت های ترکیبی ایشان وجود داشته باشد. چنین رویکردی با شرایط لازم برای یک طبقه بندی آماری برای واگذاری تمام مشاغل در بازار کار استرالیا به یک و فقط یک شغل در تضاد می باشد. به طور کل، این تغییرات ساختاری و تکنولوژیکی و پاسخ به آن ها در ویرایش دوم، منجر به کاهش تعداد مشاغل تعریف شده در طبقه بندی شده است. چرا که ویرایش اول شامل ۱۰۷۹ حرفه می باشد، حال آنکه ویرایش دوم شامل ۹۸۶ حرفه می باشد.

تعادل آماری

به عنوان یک اصل کلی و عمومی، طبقه بندی که برای انتشار آمار استفاده می شود، نباید در همان سطح و در طبقه ای که از نظر سایز جمعیت بسیار متفاوت می باشد، طبقه بندی گردد. طبقه بندی برای استفاده بسیار موثر از اطلاعات گردآوری شده در بالای جدول طبقه بندی و انتشار اطلاعات از سوی بازبینان می باشد. برای مثال، اگر بعضی از ۹ گروه اصلی ASCO فقط ۲٪ یا ۳٪ نیروی کار را به حساب آورد و در گروه های دیگر ۶۰٪ یا ۷۰٪ باشد، لذا استفاده از این طبقه بندی برای تجزیه و تحلیل متعادل، کاری مشکل به حساب می آید. این اصل به «تعادل آماری» بر می گردد. در ویرایش دوم ASCO، از اصل تعادل آماری برای ساخت و ایجاد ساختار طبقه بندی به روشی که هیچ گروه اصلی ۵۰٪ بزرگتر یا ۵۰٪ کوچکتر از اندازه متوسط یک گروه اصلی باشد، استفاده می شود.

برای مثال ، حداقل اندازه قابل قبول برای یک حرفه در ASCO به طور کلی ۳۰۰ شغل تمام وقت است .
حداقل سایز برای گروه واحد ۱۰۰۰ می باشد، اما هدف ایده ال برای گروه واحد ۳۰۰۰ می باشد .
استثناء هایی نیز برای مشاغل استراتژیکی خاص یا برجستگی بازار کار نیز در نظر گرفته شده است .

فصل سوم

خلاصه ی از معیار ASCO

معیار : ساختار ASCO برحسب دو معیار تعریف می شود : سطح مهارتی و تخصص مهارتی
سطح مهارت : سطح مهارت هر حرفه عبارت است از نقش و حوزه دامنه و پیچیدگی کارهای مربوطه .
سطح مهارت این موسسه با دو عامل زیر اندازه گیری می شود :

- تحصیلات و یا آموزش رسمی
- تجربه کاری در گذشته (که معمولاً برای ورود به هر حرفه ای لازم و ضروری است) .

تحصیلات رسمی : تحصیلات و یا آموزش رسمی شامل سه نوع می باشد :

(۱) ابتدایی (۲) راهنمایی (۳) تحصیلات دانشگاهی

تجربه کاری در گذشته: در صورتی که اطلاعات معیارها کافی نباشد ، سطح مهارت از طریق معیارهای ثانویه زیر مشخص خواهد شد .

- ❖ میزان علم و دانش مورد نیاز
- ❖ دامنه مهارت های مورد نیاز
- ❖ تغییر پذیری محیط عملیات
- ❖ سطح آزادی که به وسیله میزان اختیار و انتخابی که ممکن است برای انجام برخی وظایف لازم و ضروری باشد .

تخصص مهارت : این معیار برای مشاغل گروهی بر طبق نوع مهارت بکار می رود.

- ❖ دانش زمینه ای مورد نیاز
- ❖ ابزار و تجهیزات مورد استفاده
- ❖ وسایل مورد نیاز برای انجام کار
- ❖ کالاها یا خدمات ارائه شده

پایان